

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Csp/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205390
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1319205390.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Š. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, J. o zaplatenie 2023,38 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1553,36 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 04.03.2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd vo zvyšku žalobu zamieťa.
- III. Súd žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,54%.

odôvodnenie:

1. Dňa 02.10.2019 podal žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO 31 320 155 žalobu proti žalovanému, ktorou sa domáhal voči nemu zaplatenia sumy zaplatenia 2 023,38 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 04.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.
2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s., ako je to uvedené vo výpise z Obchodného registra. Jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len "právny predchodca") a žalovaný uzavreli dňa 08.01.2016 zmluvu o pôžičke č. 6226202/7510500810, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička 2000,00 eur. Podľa zmluvy žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 55,83 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3349,80 eur, doteraz však uhradil len 446,64 eur. Pre neplnenie povinnosti platiť splátky riadne a včas právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.12.2016 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko ani v dodatočnej lehote k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.02.2017 bol úver zosplatnený, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.02.2017. Celkový dlh predstavuje sumu 2023,38 eur, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Uplatňuje si aj úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po zaslaní oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Zmluvnú pokutu v sume 231,66 eur si v tomto konaní neuplatňuje. Aktívna legitímácie žalobcu v tomto spore vyplýva z notárskej zápisnice č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 spisanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou dňa 11. 12. 2017. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: - zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7510500810 zo dňa 8.01.2016 č.l. 6, prehľad splátok a úhrad č.l. 5, štandardné európske informácie z 8.01.2016, informácia o RPMN č.l. 13, predžalobná upomienka č.l. 1, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti č.l. 14 s doručenkou, notárka zápisnica č.l. 15.
3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn.19Csp/49/2019-40 zo dňa 29.10.2019, ktorý však bol zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk, keďže tento sa podľa správy OOPZ zo dňa 25.12.2019 v mieste bydliska nezdržuje. Súd uznesením č.k.19Csp/49/2019-49 zo dňa

09.01.2020 podľa ust. § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) platobný rozkaz zrušil.

4. Súdu sa nepodarilo uznesenie a žalobu s prílohami doručiť žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, a to i napriek vykonanému šetreniu ohľadne zistenia skutočného pobytu žalovaného. Súd v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a žalobu považoval po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

5. Žalovaný sa k žalobe doručenej mu 03.03.2020 nevyjadril.

6. Počas konania písomným podaním žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava a spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO 35 831 154, obaja zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhli, aby súd pripustil zmenu strany konania na strane žalobcu z dôvodu, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi nimi pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na Intrum Slovakia s.r.o.. O návrhu rozhodol súd uznesením sp. zn. 19Csp/49/2019-73 zo dňa 26.05.2020, ktorým navrhovanú zmenu na strane žalobcu pripustil.

7. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 22.10.2020 v neprítomnosti zástupcu žalobcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 21.10.2020 svoju neúčast' ospravedlnil a navrhol, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil a ktoré predvolanie na pojednávanie zverejnil oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a predvolanie považoval po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručené aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahom spisu najmä notárskej zápisnice č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 spisanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou dňa 11. 12. 2017, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 7510500810 zo dňa 8.01.2016, prehľadom splátok a úhrad, štandardnými európskymi informáciami zo dňa 08.01.2016, informáciami o RPMN, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, platobným rozkazom, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky a uznesením, uznesením 19Csp/49/2019-73 zo dňa 25.05.2020 a zistil tento skutkový stav.

9. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. (ktorý zanikol zlúčením a jeho práva a povinnosti prevzal podľa notárskej zápisnice č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 žalobca) a žalovaný uzavreli dňa 08.01.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky) č.6226202, ktorej súčasťou je aj splátkový kalendár. Na jej základe bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver 2000 eur, pričom účastníci zmluvy si dojednali splácanie v 60 mesačných splátkach po 55,83 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 25 %, RPMN činí 18,09 %, prvá splátka splatná 20.02.2016, splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci a termín konečnej splatnosti dňa 20. 01. 2021. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky a splátkový kalendár.

10. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.12.2016 bez poštovej doručky bolo preukázané tvrdenie žalobcu, že týmto listom spoločnosť žalovaného s poukazom na zmluvu o pôžičke č. 6226202 vyzvala na bezodkladné zaplatenie dlžných splátok vo výške 167,49 eur. Listom ho súčasne upozornila, že ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2016, bude oprávnená celú pôžičku zosplatiť.

11. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ spolu s poštovou doručenkou datovaná dňom 26.02.2017 mal súd preukázané tvrdenie žalobcu, že spoločnosť z dôvodu nezaplatenia dlžných splátok pôžičky v stanovenej lehote žalovaného vyzvala na zaplatenie celého dlhu naraz vo výške 2024,42 eur.

12. Podľa špecifikácie žalovanej sumy uvedenej v žalobnom návrhu ale aj s Prehľadom úhrad a splátok žalovaná suma pozostáva z nesplatených splátok 2470,02 eur a nákladov za vymáhanie 0 eur mínus prijaté úhrady v sume 446,64 eur. Zmluvnú pokutu vo výške 231,66 eur si žalobca neuplatnil.

13. Právny predchodca žalobcu a žalovaný ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzavreli dňa 08.01.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný na úver uhradil 446,64 eur.

14. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu

vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

16. Žalovaný v danom prípade skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, teda jeho skutkové tvrdenia v žalobe sa považujú za nesporné.

17. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

18. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č.93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

19. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č.93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

20. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

21. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

22. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.6.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k), 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odpata prevyšovať najvyššiu prípustnú odpata, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov

požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 4 ods.6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

31. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

33. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

35. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Predmetom sporu je pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške istiny 2023,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.03.2017 do zaplatenia titulom neuhradenia istiny spotrebiteľského úveru.

39. Z výsledkov vykonaného dokazovania oboznámením obsahu listinných dôkazov mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky vystupoval ako veriteľ, t. j. ako osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, t. j. ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd posúdil podľa ustanovení § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka zmluvy o pôžičke, nakoľko zmluva o pôžičke je spravidla bezodplatným právnym úkonom a za odplatnú sa považuje vtedy, keď odplatný charakter zmluvy o pôžičke vyplýva z jej obsahu. Pri peňažnej pôžičke vyplýva odplatnosť zmluvy z povinnosti dlžníka platiť úroky (zmluvné úroky) ako odplatu za poskytnutie pôžičky.

40. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu prihliadal aj na skutočnosť, že žalovaný nerozporoval tvrdenia žalobcu, a teda v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné.

41. Vzhľadom na uvedené mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, platne uzatvorili dňa 08.01.2016 zmluvu označenú ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky)pôžičky, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému sumu vo výške 2000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60 splátkach po 55,83 eur mesačne. V zmluve bola dohodnutá výška fixnej ročnej úrokovej sadzby 25 %, RPMN je vo výške 25 %, priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 18,09 %, celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 1349,80 eur. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený ako 20.01.2021.

42. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poznamenáva, že údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej Zmluve medzi stranami sporu nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákonov o spotrebiteľských úveroch; niektoré časti zmluvy sú v rozpore s vyššie citovanou právnou úpravou. Za individuálne dojednané sa nepovažujú také zmluvné podmienky, s ktorými spotrebiteľ síce mal možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah.

43. Súd preskúmal výšku úrokov dohodnutých v úverovej zmluve a zistil, že tieto sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 08.01.2016, kedy bola uzavretá zmluva o pôžičke) v kategórii úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov predstavovala priemerná úroková sadzba 11,98 % ročne. V zmluve bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 25 %, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko úrok dohodnutý medzi zmluvnými stranami v danom prípade viac ako 2 násobne prevyšoval úroky, za ktoré banky poskytovali úvery v rozhodnom období. Je síce pravdou, že vo veciach tzv. nebankových subjektov (právny predchodca žalobcu) sa dajú vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky vzhľadom na vyššiu mieru rizika, rozhodne však nie o viac ako 100 % oproti priemeru bánk, pričom v každom jednotlivom prípade sa musia zohľadniť osobitosti daného prípadu.

44. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (Rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 57/2005 zo dňa 1.7.2010). Občiansky zákonník (Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy) výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z čoho vyplýva, že sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi zmluvnými stranami, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

45. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi stranami dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade žalovaný ako spotrebiteľ, bol pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránený. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

46. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že dohoda o úroku je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi a zároveň v rozpore so zákonom (ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého, cit.: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

47. V zmysle vyššie uvedeného, súd konštatuje, že v danom prípade odplata (úrok z úveru) prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, preto je dohoda o úrokoch neplatná a aj z tohto dôvodu súd považoval celý úver za bezúročný a bez poplatkov.

48. Keďže je pôžička bezúročná a bez poplatkov, neboli splnené zákonné podmienky na priznanie inej sumy ako sumy, ktorú žalobca poskytol žalovanému vo forme pôžičky. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2000 eur, z čoho žalovaný uhradil 446,64 eur, preto súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi zostávajúcu sumu pôžičky vo výške 295,51 EUR (2000 eur - 446,64 eur), a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

49. Žalobca súdu nepreukázal, kedy došlo k zosplatneniu úveru z jeho strany. K žalobnému návrhu žalobca predložil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2017, avšak z predmetnej listiny nevyplýva ku ktorému dňu došlo k splatnosti predmetného úveru. Žalobca taktiež nijakým spôsobom nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému.

50. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný pripojiť k žalobe listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky.

51. Žalobca priložil k žalobe aj listinu - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2017, avšak nepreukázal, či predmetnú listinu žalovanému skutočne doručil, resp. či sa mu táto vrátila ako nedoručená (predložením doručenky, resp. poštového podacieho hárku). Nakoľko súd nemá za preukázané, že žalovanému bolo doručené, resp. doručované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, (č.l.60) t.j. odo dňa 04.03.2020.

52. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v období do 04.03.2020 predstavuje 0,00 %, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

53. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 263 ods.1 CSP bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

55. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods.2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa zásad o náhrade trov konania súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu v spore, t.j. 53,54 % (čo predstavuje konečný úspech žalobcu v spore, pretože zo 100 % žalovanej sumy 2023,38 eur súd prisúdil žalobcovi sumu 1553,36 eur, čo je pre žalobcu 76,77 % úspech a 23,23 % neúspech).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach /§ 127 ods. 1 CSP/ podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§363 CSP/. Odvolanie možno odôvodniť len tým /§365 ods. 1CSP/, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej

inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.